duse muutmise tarvidust, sest viimane võimaldab diktatuuri ja iga 5 aasta tagant revolutsiooni. Diktatuuriline kord aga lõpeks katastroofiga.

12. oktoobril seletab K. Einbund, et eelarveküsimused, mida ta 15. septembril pidas veel loomulikult Riigikogu kompetentsi kuuluvaks, lahendatakse ilma Riigikoguta Põhiseadusega ja maksvate seadustega kooskõlas. Riigikogu ei tulevat enam kokku enne valimisi, vaid jäävat vaikivasse olekusse.

4. Seisukord aasta lõpul.

Peale Riigikogu saatmist vaikivasse olekusse on valitsus ise asunud dekreetidega energiliselt korraldama jooksva elu küsimusi, ilma et eelarve saatus oleks lahendatud või avalikkusele tehtud selgeks riigikorra muutmise põhijooned. Valitsus on Siseministeeriumi juures ellu kutsunud informatsiooni- ja propagandatalituse, kuid selle tegevus on seisnud peamiselt valitsuse otsuste paljundamises ja levitamises ega ole nähtavasti suutnud piiratud koosseisu tõttu täita niisugust selgitavat ülesannet, nagu oli Riigikogul oma debattide ja küsimuste mitmekülgse valgustamisega. Ajakirjanduse kohta maksma pandud sundmäärus on teinud ka ajalehtedes poliitiliste küsimuste käsitlemise üha harvemaks. See seisab peamiselt ainult valitsuse informatsiooni avaldamises, ilma et ajakirjandusel oleks suuremaid võimalusi poliitiliste probleemide edasinihutamisel.

Kuna ühelt poolt on valitsuse juhtide kinnituste järgi selge, et Riigikogu ei tule enam kokku enne valimisi, ja teiselt poolt laiemad kodanikkude ringkonnad omis huvides vajavad kontakti valitsusega praktiliste

Eesti kroonika 1934, lk. 29